

27 juli 2025

"Ik zal Sodoms omkering omkeren."

Ezechiël 16

Hij is een God van liefde en genade, die niet voor altijd met ons twist. Wat zingen we eigenlijk met Psalm 103?

Kan er ondanks deze Psalm toch een moment komen waarop God wel met ons zal blijven twisten...? Wij zijn opgevoed met een eeuwig brandende hel. Zijn er niet Bijbelteksten die in die richting wijzen? Over schapen en bokken, wijze en dwaze maagden? Zeker. Maar zijn er niet minstens net zo veel teksten die een ándere kant op wijzen? En daar hoor je nou nooit over.

We denken na over de vraag, niet óf God kan straffen, maar voor hoe lang Hij kan straffen. Of er mensen zijn die in de eeuwigheid nóóit meer onder zijn boosheid vandaan kunnen komen. Dát God straft is evident.

Een voorbeeld? Sodom en Gomorra. Die steden gaan letterlijk ondersteboven.

Abraham heeft nog voor Sodom gebeden: Als daar nog vijftig rechtvaardigen leven, veertig, dertig... Maar zoveel woonden er niet. De volgende dag ziet Abraham een rokende vlakte. Schokkend. De Dode Zee, een dodere bestaat er niet. En dat lijkt ook zo on-om-keer-baar.

En dan hoor je ineens in Ezechiël 16: Ik zal een keer brengen in hun lot. Letterlijk: **Ik zal hun omkering omkeren...**

Maar, dat kan toch niet? Als God iemand straft, zodat de dóód er zelfs op volgt, dan is iedere kans op bekering (omkering) toch verkeken? Die slechte mensen van Sodom zijn er niet meer, die kunnen zich niet eens meer bekeren. Nee, maar dat ga Ik doen, zegt de Heer: Ik ga ze terug omkeren.

Voor Israël van die tijd was dit bijna nog absurder dan voor ons. Sodom was het toonbeeld van slechtheid. Het wordt nog absurder. Ezechiël moet zeggen: Maar jij Jeruzalem bent nog veel slechter (16:48,51). Poeh. Dit is een heel vernederende profetie voor Israël. Het gaat goedkomen met Sodom, en dan zélfs met jou, Jeruzalem. Maar je zult je wel diep schamen. Dus, twee dingen: God kan ontzettend kwaad worden om onrecht en afgoderij. Maar die kwaadheid is bij Hem nooit het laatste.

De mensen van de Statenvertaling – onze gereformeerde roots – vonden het zo moeilijk om dit te geloven, dat zij gesmókkeld hebben in hun vertaling! Ze maken het irreëel: "áls ik een omkeer zal brengen voor Sodom..." En in de kanttekening daarbij: "Dit zal nooit gebeuren..." Waarom hebben wij het soms toch zo moeilijk met een God van liefde en genade, die ons niet vergeldt naar onze zonden en niet altijd kwaad kan zijn?

Als het goed kan komen met Sodom, zegt Ezechiël, dan ook met Jeruzalem. Maar niet omdat Sodom zich bekeerd heeft.

En ook niet omdat Jeruzalem zich bekeerd heeft. Ik zal ingrijpen, volk van Israel – niet omwille van jou, maar omwille van mijn heilige naam, die jullie ontviwd hebben (36:22). En dan komt Ez.37, dat bizarre hoofdstuk waarin Ezechiël moet profeteren tegen dorre doodsbeenderen. Een massagraf, doder dan dood, komt in beweging. Het is gewoon weer Genesis 2 – de schepping van de mens. Helemaal opnieuw beginnen dus. Ezechiël ziet weer vissen zwemmen in die morsdode zee (Ez.47).

Goed. Waarom ook alweer vinden wij dit moeilijk te geloven? Moeten we niet toegeven dat dit toch eigenlijk ook wel de kern van ons geloof is? Leven uit de dood? Als de verwerping van de Israëlieten verzoening is voor de wereld, wat is hun aanneming dan anders dan leven uit de doden? (Romeinen 11:15)

Abraham bidt voor Sodom. Heer, stel dat het er maar tien rechtvaardige mensen in Sodom zijn... Zullen wij zijn gebed voortzetten? Heer, één Rechtvaardige maar? Eén Jezus? In Sodom? In Jeruzalem? In Maassluis? Zou het dankzij Hem echt voor de hele wereld Pasen kunnen worden?

Suggesties voor een gesprek.

1. Wat in deze Keek raakt je het meest?
2. Heb je weleens rustig overdacht wat het moet betekenen als er mensen zijn die voor altijd naar de hel zouden gaan?
3. Waarom werd Sodom ook alweer ondersteboven gekeerd? Om homoseksualiteit? Of geeft Ezechiël andere redenen?
4. Zie jij nog toekomst voor een dood Jeruzalem op basis van Ez.36 en 37, Rom.11:15? Of leg je die hoofdstukken anders uit?
5. Als het waar zou zijn dat God op geen mens boos kan blijven, dat de hel ooit leeg zal zijn, zou het offer van Jezus voor jou dan minder impact krijgen of juist meer? Waarom?
6. Wat vind je daarvan, dat God bij onze bekering en omkering een grotere rol kan spelen dan wijzelf?